

Publicerad 2008-08-04 00:12 av Missrebecka

Skriven ikväll

Sviken

Hur kan en människa vara så falsk och svaga.

jag ligger här fortfarande tänker på natten då du viskade alls dessa ömma ord.

Om saknaden du känt dessa månader ifrån varandra.

Om hur du tänkt på mig och om oss.

Du ger mig dessa kommentarer om mig, mig utseende och speciellt mitt leende.

Det brukar vara du som gör mitt leende.

Nu är de du som istället får tårarna att rinna,

Smärtan i bröstet stt växa.

Du vet att min kärlek för dig har växt för varje dag,

Och det har du utnyttjat.

Att bara tänka på det får tårarna att rinna,

Att bara vilja försvinna.

Ingen fattar eller förstår.

Tjejen din litade på dig och mig förnekade du för.

Hur tror du att de för mig att må,

Du tog min kärlek till dig för att få dig ett ligg.

Du förstod att jag aldrig skulle tacka nej.

Några enkla komplimanger och sen var de klart.

En enkel lögn "Vi är ej tillsammans längre",

Jag litade på dig och de va mitt största misstag.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Missrebecka med Poeter.se id #24217 innehar upphovsrätten